

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп1 3/2020
28.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Марине Милановић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, одлучујући поводом Одлуке Уставног суда Уж – 10107/17 од 15.10.2020. године, по захтеву привредног друштва „Еко engineering 2000” ДОО из Младеновца, кога заступа пуномоћник Драгана Срећковић, адвокат из ..., ул. ... број ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 12У 12735/15 од 26.05.2017. године, са противним странкама Републичком комисијом за заштиту права у поступцима јавних набавки и „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о Београд, као правним следбеником привредног друштва „Електродистрибуције Београд“ доо Београд, у предмету заштите права у поступку јавне набавке, у нејавној седници већа одржаној дана 28.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба подносиоца захтева, поднета против закључка Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки број 4-00-1612/2015 од 06.08.2015. године, којим је одбачен као неблаговремен захтев за заштиту права подносиоца захтева, поднет у отвореном поступку јавне набавке добара – кабловске спојнице и завршнице за уљне каблове 35 kv и 10 kv, број јавне набавке 9/2015, наручиоца „Електродистрибуција Београд“ д.о.о. Београд.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због повреде повреде закона и правила поступка, подносилац захтева истиче да је Управни суд побијану пресуду донео уз повреду одредаба чл. 20, 108. и 149. Закона о јавним набавкама противно доказима које је приложио током поступка. Наводи да је од наручиоца дана 02.06.2015. године, препоручено преко поште примио одлуку о додели уговора понуђачима и потврдио пријем одлуке преко поште, а не мејлом и да је тражио увид у документацију. С тим у вези указује да би у случају да је одлуку о избору понуђача примио 28.05.2015. године, тог дана и потврдио пријем одлуке и тражио увид у документацију и не би чекао

02.06.2015. године да потврди пријем и тражи увид у документацију. Истиче да није потврдио пријем одлуке дана 28.05.2015. године и да наручилац није имао потврду (доказ) да је одлуку подносилац захтева примио 28.05.2015. године. Наручилац је одлуку експедовао поштом подносиоцу захтева дана 29.05.2015. године, коју је подносилац захтева поштом примио дана 02.06.2015. године, када се и обратио мејлом наручиоцу и потврдио пријем одлуке преко поште и у истом мејлу тражио увид у документацију. Предложио је да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће захтев уважити и укинути пресуду Управног суда 12 У 12375/15 од 26.05.2017. године и предмет вратити Управном суду на поновни поступак и одлучивање.

Противна странка Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки у поновном поступку поводом Одлуке Уставног суда Уж – 10107/2017 од 15.10.2020. године, у одговору на захтев остала је у свему при разлозима из оспореног закључка којим је одбачен, као неблагоприятан, захтев за заштиту права подносиоца захтева.

Противна странка „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о. Београд је у поновном поступку у одговору на захтев навела да је дана 01.07.2015. године извршена статусна промена припајања код Привредног друштва за дистрибуцију електричне енергије „Електродистрибуција Београд“ д.о.о. Београд, као друштва стицаоца, и привредних друштава за дистрибуцију електричне енергије „Електровојводина“ д.о.о. Нови Сад, „Електросрбија“ д.о.о. Краљево, „Југоисток“ д.о.о. Ниш и „Центар“ д.о.о. Крагујевац, као друштава која престају да постоје припајањем и настављају да послују под именом Привредно друштво за дистрибуцију електричне енергије „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о. Београд. Ова противна странка је навела да није учествовала у предметном управном спору и да због тога није у могућности да се изјасни о достављеном захтеву.

Врховни касациони суд је о захтеву одлучивао у поновном поступку у извршењу Одлуке Уставног суда Уж 10107/2017 од 15.10.2020. године, којом је усвојена уставна жалба Привредног друштва „Еко engineering 2000“ д.о.о. из Младеновца и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Узп 349/17 од 23. августа 2017. године повређено право подносиоца уставне жалбе на правно средство, зајемчено одредбом члана 36. став 2. Устава Републике Србије. Истом одлуком поништено је решење Врховног касационог суда Узп 349/17 од 23.08.2017. године и одређено да овај суд донесе нову одлуку о захтеву подносиоца уставне жалбе за преиспитивање пресуде Управног суда 12 У 12375/15 од 26.05. 2017. године.

Решењем Врховног касационог суда Узп 349/17 од 23.08.2017. године одбачен је, као недозвољен, захтев подносиоца уставне жалбе за преиспитивање пресуде Управног суда 12 У 12375/15 од 26.05.2017. године, са образложењем да је Републичка комисија о поднетом захтеву за заштиту права одлучивала у својству другостепеног органа у управном поступку.

Оцењујући законитост побијане пресуде у извршењу Одлуке Уставног суда Уж – 10107/2017 од 15.10.2020. године, која је општеобавезујућа сагласно одредбама члана 166. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/2006) и члана 7. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, бр. 109/2007, 99/2011, 18/2013 – Одлука УС, 103/2015 и 40/2015 и др. закон), Врховни касациони суд налази да је захтев за преиспитивање побијане пресуде дозвољен.

По оцени Уставног суда израженој у Одлуци Уж – 10107/2017 од 15.10.2020. године, коју у потпуности прихвата Врховни касациони суд, систем заштите права у Закону о јавним набавкама („Службени гласник РС“, бр. 124/12, 14/15 и 68/15) заснован је на начелу двостепености, што подразумева да одлуку о поднетом захтеву за заштиту права у првом степену доноси наручилац, док у другом степену одлучује Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки и њене другостепене одлуке подлежу судској контроли у управном спору. Међутим, уколико наручилац не донесе решење којим усваја захтев за заштиту права, већ одговор на захтев са комплетном документацијом достави Републичкој комисији ради одлучивања о захтеву у складу са одредбом члана 153. став 1. тачка 2) Закона о јавним набавкама, изостаје одлука наручиоца о захтеву у првом степену а одлуку о захтеву доноси Републичка комисија. Сагласно одредбама члана 159. ст. 1. и 2. наведеног закона, против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор. Следом наведеног, у ситуацији када је предмет управног спора оцена законитости одлуке Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки којом је о захтеву за заштиту права одлучено у првом и једином степену, против правноснажне одлуке Управног суда може се поднети захтев за преиспитивање судске одлуке Врховном касационом суду на основу члана 49. став 2. тачка 3) Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09).

С обзиром на то да је у овом конкретном случају побијаном пресудом Управног суда одбијена тужба подносиоца захтева поднета против закључка Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки којим је одбачен као неблаговремен захтев за заштиту права подносиоца, Врховни касациони суд је оценио да је захтев за преиспитивање побијане пресуде дозвољен.

Поступајући поново по поднетом захтеву као дозвољеном и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима, Врховни касациони суд је нашао да захтев није основан.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је одлучио тужени орган када је закључио да је тужилац захтев за заштиту законитости поднео неблаговремено, односно по истеку рока за његово подношење прописаног одредбом члана 149. став 6. Закона о јавним набавкама. Ово стога што је, према утврђеном чињеничном стању, одлука о додели уговора у предметном поступку јавне набавке послата тужиоцу електронском поштом дана 28.05.2015. године, при чему је рок за подношење захтева за заштиту права почео да тече наредног дана од дана достављања одлуке о додели уговора, односно 29.05.2015. године, а да је тужилац пријем наведене

одлуке путем електронске поште потврдио дана 02.06.2015. године, да би захтев за заштиту права поднео дана 11.06.2015. године, по протеку рока за његово подношење.

Оспореним закључком Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки број 4-00-1612/2015 од 06.08.2015. године, одбачен је захтев за заштиту права подносиоца захтева, поднет у отвореном поступку јавне набавке – кабловске спојнице и завршнице за уљане каблове 35kv и 10kv, број јавне набавке 9/2015, наручиоца „Електродистрибуција Београд“ д.о.о Београд, као неблагоприятан након што је Републичка комисија утврђујући процесне претпоставке за поступање по поднетом захтеву за заштиту права, а након прегледа достављене документације утврдила да је одлуку о додели уговора број 8300-958 од 28.05.2015. године, наручилац послао подносиоцу захтева путем електронске поште дана 28.05.2015. године у 14,44 часова, уз захтев за потврду пријема одлуке. Подносилац захтева је потврдио пријем одлуке дана 02.06.2015. године у 11,20 часова путем електронске поште и 11.06.2015. године у писарници наручиоца поднео захтев за заштиту права. Наручилац је 16.06.2015. године доставио Републичкој комисији одговор на захтев са документацијом. Републичка комисија је 06.08.2015. године донела закључак о одбацивању захтева као неблагоприятног, јер је поднет након протеча рока од десет дана прописаног за подношење захтева чланом 149. став 6. Закона о јавним набавкама.

Одредбом члана 149. став 6. Закона о јавним набавкама прописано је да после доношења одлуке о додели уговора, одлуке о закључењу оквирног споразума, одлуке о признавању квалификације и одлуке о обустави поступка, рок за подношење захтева за заштиту права је десет дана од дана пријема одлуке, а у случају јавне набавке мале вредности пет дана од дана пријема одлуке.

Одредбом члана 108. став 6. наведеног закона прописано је да је наручилац дужан да одлуку о додели уговора достави на начин да је понуђачи приме у најкраћем могућем року, а ставом 7. овог члана да ако се одлука доставља непосредно, електронском поштом или факсом, наручилац мора имати потврду пријема одлуке од стране понуђача, а уколико се одлука доставља путем поште мора се послати препоручено са повратницом. Ставом 8. наведеног члана је прописано да ако понуђач одбије пријем одлуке, сматра се да је одлука достављена дана када је пријем одбијен.

Према одредби члана 26. став 6. истог закона, ако је документ из поступка јавне набавке достављен од стране наручиоца путем електронске поште или факсом, страна која је извршила достављање дужна је да од друге стране захтева да на исти начин потврди пријем тог документа, што је друга страна дужна и да учини када је то неопходно као доказ да је извршено достављање.

По налажењу Врховног касационог суда, у побичаној пресуди и закључку који се тужбом оспорава правилно је закључено да је захтев за заштиту права поднет неблагоприятно, односно по истеку рока од десет дана за његово подношење прописаног цитираном одредбом члана 149. став 6. Закона о јавним набавкама.

Врховни касациони суд је имао у виду наводе захтева да је подносилац захтев за заштиту права поднео благовремено 11.06.2015. године, јер је одлуку наручиоца примио путем поште 02.06.2015. године, када се обратио мејлом наручиоцу и потврдио пријем одлуке, али налази да ови наводи нису од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари. Чињеница да је наручилац одлуку о додели уговора доставио подносиоцу захтева препорученом поштом 02.06.2015. године у овом конкретном случају не оповргава утврђену чињеницу да је одлука наручиоца претходно достављена подносиоцу електронском поштом. Наручилац је пружио доказе да је одлуку о додели уговора најпре послао подносиоцу захтева електронском поштом 28.05.2015. године, од када је почео да тече рок за подношење захтева за заштиту права. Подносилац захтева није оспорио да му је одлука достављена електронском поштом, нити је пружио доказе да је електронску пошту примио неког каснијег датума. Из мејла којим је подносилац потврдио пријем одлуке о додели уговора, а који је наручиоцу послат електронском поштом 02.06.2015. године, несумњиво произлази да он представља одговор на мејл којим га је наручилац обавестио о додели уговора („Re Odluka o dodeli ugovora u vezi javne nabavke 9/2015 „Kablovske spojnice i završnice za uljne kablove 35 kv i 10 kv“), који је подносиоцу захтева достављен 28.05.2015. године („On Thursday, Мај 28, 2015 2:44 PM, Dragan Zdravković).

Налазећи да је побијана пресуда законита и да су наводи захтева неосновани, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 28.12.2020. године, Узп1 3/2020

Записничар,
Љиљана Петровић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић